

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

SI 119

[503]

CXIX.

§Alige ere de som leffue vden smitte / de som Vandre i HERRENS Lou.

Salige ere de / som holde hans Vidnesbyrd / de som søge hannem aff gantske hierte.

Thi de som vandre paa hans Veye / de gøre inted ont.

Du haffuer budet at mand skal flitelige holde / din Befalning.

O at mit Liff maatte holde din Ræt / met stor aluorlighed.

Thi naar ieg seer aleniste til dine bud / saa bliffuer ieg icke beskemmit.

Jeg tacker dig aff it ræt hierte / at du lærer mig din Rætferdighedz Ræt.

Jeg vil holde din Ræt / forlad mig aldri mere.

II.

HVorledis skal en vng gaa sin vey wstraffelige? Naar hand holder sig effter dine Ord.

Jeg søger dig aff gantske hierte / Lad mig icke fare vild fra dine Bud.

Jeg beholder dine Ord i mit Hierte / paa det at ieg skal icke synde mod dig.

Loffuit vere du HERRE / Lær mig din Ræt.

Jeg vil opregne met mine Læbe / al din Mundis Ræt.

Jeg glæder mig i dit Vidnesbyrdis vey / Lige som offuer alle honde Rigdomme.

Jeg taler det som du haffuer befalet / oc seer til dine Veye.

Jeg haffuer lyst til din Ræt / och forglemmer icke dine Ord.

III.

GØr vel mod din Tienere / at ieg maa maa leffue / oc holde dine Ord.

Oplad mine Øyen / At ieg maa see / de vnderlige ting i din Lou.

Jeg er fremmit paa Jorden / Skiul icke dine Bud faar mig.

Min Siæl er sønderknusit for lengelse / effter din Ræt altid.

Du straffer de Hoffmodige / forbandede vere de som fare vild fra dine Bud.

Vent fra mig bespaattelse oc foractelse thi ieg holder dine Vidnesbyrde.

Førsterne side oc saa / oc tale mod mig / Men din Tienere taler om din Ræt.

Jeg haffuer lyst til dine Vidnesbyrde / de ere mine Raadzmend.

IIII.

MJn Siæl ligger i støff / verquege mig effter dit ord.

Jeg opregner mine veye / och du bønholder mig / lær mig din Ræt.

Vnderuise mig i din Befalnings vey saa vilieg tale om dine Vnderlige gerninger

Jeg gremmer mig / at mit hierte vansmectis / Styrcke mig effter dit Ord.

Vent fra mig den falske vey / och vnd mig din lou.

Jeg vdualde Sandhedz vey / ieg sette din Ræt for mig.

Jeg holder mig til dine Vidnesbyrde / HERRE lad mig icke beskemmis.

Naar du trøster mit Hierte / da løber ieg i dine Budordis vey.

HERRE viss mig din Rættis vey / at ieg maa beuare hannem ind til enden.

V.

Vnderuiss mig / at ieg maa beuare din lou / oc holde hende aff gantske Hierte.

Føer mig paa dine Budordz Sti / thi ieg haffuer lyst der til.

Bøye mit hierte til dine Vidnesbyrde oc icke til Gerighed.

Bortuent mine øyen / at de icke see effter wnyttig lærdom / men verquege mig paa dine Veye.

Lad din Tienere holde dine Bud fast for dit Ord / at ieg kand frøcte dig.

Vent fra mig den forsmædelse / som ieg frøcter / Thi din Ræt er deylig.

See / ieg begerer din Befalning / Verquege mig met din Rætferdighed.

VI.

HERRE / lad din naade vederfaris mig / din hielp effter dit Ord.

At ieg kand suare mine bespaattere / thi ieg forlader mig paa dit Ord.

Oc tag icke Sandhedz Ord aff min mund / thi ieg haabis til din Ræt.

Jeg vil altid holde din Lou / altid oc euindelige.

Oc ieg vandrer gladelige / Thi ieg søger din Befalning.

Jeg taler faar Kongerne om dine vidnesbyrde / oc skammer mig icke.

Oc ieg haffuer lyst til dine Bud / oc de ere mig kære.

Oc ieg opløffter mine hender til dine Bud / som ere mig kære / oc taler om din ræt.

BEtenck din Tienere hoss dit Ord / paa huilket du lader mig haabis.

VII.

Det er min Trøst i min Elendighed / thi dine Ord verquege mig.

De Hoffmodige haffue deris spaat met mig ieg viger dog icke fra din Lou.

HERRE / naar ieg tencker / huorledis du haffuer dømt aff Verdens begyndelse / da bliffuer ieg trøstet.

Jeg er optend mod de Wgudelige / som forlade din Lou.

504 min Rætte ere min Sang / i mit Huss.

HERRE / lad din naade vederfaris mig / din hielp effter dit Ord.

HERRE ieg tencker om natten paa dit Naath / oc holder din Lou.

Det er mit liggende Fæ / at ieg holder din Befalning.

VIII.

Jeg sagde HERRE / det skal vere min Arff / at ieg holder dine Veye.

Jeg beder faar dit Ansigt / aff gantske hierte / ver mig naadig effter dit ord.

Jeg betencker mine veye / och vender mine føder til dine Vidnesbyrd.

Jeg haster oc forsømmer mig icke / at holde dine Bud.

~~De~~ Gudeligis hob røffue mig / men ieg forglemmer icke din Lou.

Jeg staar op om Midnat / at tackedig / for din Rætferdighedz Ræt.

Jeg holder mig til dem / som dig frøcte / oc holde din Befalning.

HERRE / Jorden er fuld aff din Miskundhed / Lær mig din Ræt.

HERRE du gør vel mod din Tienere / effter dit ord.

Lær mig salige seder och bekendelse / Thi ieg tror dine Bud.

Før ieg bleff ydmyget / foer ieg vild / men nu holder ieg dine Ord.

Du est miskundelig oc kerlig / Lær mig din Ræt.

De Hoffmodige dicte Løgn offuer mig / Men ieg holder din Befalning aff gantske hierte.

Deris hierte ere tycke som Smør / men ieg haffuer lyst til din Lou.

Det er mig kært / at du haffuer ydmyget mig / at ieg maa lære din Ræt.

Din Munds Lou er mig kærere / end mange tusinde stycker Guld oc Sølf.

X.

DJn haand haffuer gjort oc bered mig / vnderuiss mig / at ieg lærer dine Bud.

De som dig frøcte / see mig och glæde sig / thi ieg haabis paa dine ord.

HERRE ieg ved / at dine Domme ere rette / oc du ydmygede mig trolige.

Din Naade skal vere min trøst / som du haffuer loffuit din Tienere.

~~Denne Sang er en Fortælling om den, som er kommet til Jorden.~~

Lad din Barmhiertighed vederfaris mig / at ieg maa leffue / Thi ieg haffuer lyst til din Lou.

Ah at de Hoffmodige maatte bliffue beskemmede / som mig nedtrycke met Løgn men ieg taler om din Befalning.

Ah at de maatte holde sig til mig / som dig frøcte / oc kende dine vidnesbyrd.

Mit hierte bliffue ræt skicket i din Ræt at ieg icke beskemmis.

XI.

MJn Siæl forlengis effter din Salighed / ieg haabis paa dit ord.

Mine øyen begere storlige dit Ord / oc sige / naar trøster du mig?

Thi ieg er lige som en Hud i røg / ieg forglemmer icke din Ræt.

Huor lenge skal din Tienere bie? Naar vilt du holde dom offuer mine Forfølgere.

De Stolte graffue Graffuer for mig / som icke ere effter din Lou.

Dine Bud ere idel Sandhed / de forfølge mig met Løgn / Hielp mig.

De haffue noget nær omkommet mig paa Jorden / Men ieg forlader icke din Befalning.

Verquege mig ved din Naade / at ieg holder din Munds Vidnesbyrd.

~~H~~ERRE dit Ord bliffuer euindelige Saa viit som Himmelen er.

Din Sandhed varer stedze och altid / du beredde Jorden / at hun bliffuer staaendis.

Det bliffuer daglige effter dit Ord / thi alle ting skulle tiene dig.

Haffde din Lou icke veret min trøst / da haffde ieg forfaret i min Elendighed.

Jeg vil aldri mere forglemme dine Bud / thi du verqueger mig der met.

Jeg er din / hielp mig / Thi ieg søger din Befalning.

De Wgudelige tage vare paa mig at ødelegge mig / men ieg giffuer act paa dine Vidnesbyrd.

Jeg haffuer seet en ende paa alle ting / men dit Bud varer.

XIII.

HVi haffuer ieg din Lou saa kær / ieg taler daglige der om.

Du gør mig visere met dine Bud / end mine Fiender ere / thi det er euindelige
mit liggende Fæ.

Jeg er Lærdere end alle mine Lærere / Thi dine Vidnesbyrd ere min Tale.

Jeg er klogere end de Gamle / Thi ieg holder din Befalning.

Jeg holder mine føder aff alle onde veye / at ieg kand holde dit Ord.

Jeg viger icke aff din Ræt thi du lærer mig.

Dine Ord ere sødere i min Mund / end Hunig.

Dine Ord gøre mig klog / derfaar hader ieg alle falske Veye.

~~Dit~~ Dit Ord er mine føders Løcte / och it Liuss paa mine veye.

Jeg suer oc vil det holde / at ieg vil holde din retferdighedz Ræt.

Jeg er saare ydmyget / HERRE verquege mig effter dit Ord.

HERRE lad min munds villige Offer behage dig / Och lær mig din Ræt.

~~Jeg~~ Jeg bær min Siæl altid i mine hender / oc ieg forglemmer icke din Lou.

De Wgudelige legge snarer faar mig Men ieg far icke vild fra din Befalning

Dine Vidnesbyrd ere min euige Arff / Thi de ere mit hiertis glæde.

Jeg bøyer mit hierte / at gøre effter din Ræt altid oc euindelige.

XV.

Jeg hader Vildfarende Aander / oc elsker din Lou.

Du est min beskermelse och skiold / ieg haabis til dit Ord.

Viger fra mig i onde / ieg vil holde min Gudz bud.

Opholt mig ved dit ord at ieg maa leffue / och lad mig icke beskemmis offuer mit
haab.

Styrcke mig / at ieg bliffuer karsk / saa vil ieg altid haffue min lyst i din Ræt.

Du nedtræder alle dem som fare vild fra din Ræt / thi deris suig er idel Løgn.

Du bortkaster alle Wgudelige paa Jorden / som malm skum / derfaar elsker ieg dine Vidnesbyrd.

Jeg frøcter mig for dig / at min hud beffuer / oc ieg forferdis for din Ræt.

XVI.

Jeg holder ved Rætten oc rætferdighed giff mig icke vnder dem / som ville gøre mig vold.

Forsuare nu din Tienere / oc trøst hannem / at de Hoffmodige gøre mig icke vold.

Mine øyen forlengis effter din Salighed / oc effter din Retferdighedz Ord.

Gør met din Tienere effter din naade / oc lær mig din Ræt.

Jeg er din Tienere / vnderuise mig / at ieg maa kende dine Vidnesbyrd.

Det er tid / at HERREN gør der noget til / de haffue sønderreffuit din Lou.

Derfaare elsker ieg dine Bud / offuer Guld oc offuer klart Guld.

Derfaar holder ieg strengelige alle dine Befalninger / Jeg hader alle falske veye.

XVII

DJne Vidnesbyrd ere vnderlige / derfaar holder min Siæl dem.

Naar dit Ord obenbaris / da glæder det / oc gør de enfoldige kloge.

Jeg oplader min mund / oc begerer dine Bud / Thi mig forlengis der effter.

Vent dig til mig / oc ver mig Naadig / som du pleyer at gøre mod dem der elske dit Naffn.

Lad min gong vere vis i dine Ord / Oc lad ingen wret regere offuer mig.

Frelss mig fra Menniskens wræt / Saa vil ieg holde din Befalning.

Lad dit Ansict skinne offuer din Tienere oc lær mig din Ræt.

Mine øyen flyde met vand / at mand icke holder din Lou.

~~HERRE~~ du est Retuiss / och dit ord er ret.

Du haffuer strengelige budet din retferdighedz Vidnesbyrd / oc Sandhed.

Jeg haffuer noget nær veret død aff nidkerhed / At mine Modstandere forglemme dine Ord.

Dit Ord er vel klart gjort / Oc din Tienere elsker det.

Jeg er ringe oc foractet / Men ieg forglemmer icke din Befalning.

Din Rætferdighed er en euig rætferdighed / Oc din Lou er sandhed.

Angist oc Nød haffue rammet paa mig / Men ieg haffuer lyst til dine Bud.

Dine Vidnesbyrdz retferdighed er euig / Vnderuiss mig / saa leffuer ieg.

~~Jeg~~ rober aff gantske hierte / bønør mig HERRE / at ieg maa holde din Ræt.

Jeg rober til dig / hielp mig / at ieg maa holde dine Vidnesbyrd.

Jeg kommer aarle oc rober / Jeg haabis paa dine Ord.

Jeg vaager aarle op / At ieg skal tale om dine Ord.

Hør min røst effter din naade / HERR E / verquege mig effter din Ræt.

Mine onde Forfølgere ville til mig / Oc de ere langt fra din Lou.

HERRE / du est nær / Och dine Bud ere idel Sandhed.

Och ieg haffuer lenge vist / At du stadfeste dine Vidnesbyrd euindelige.

~~Se~~ min elendighed / oc frelss mig / Hielp mig vd / Thi ieg forglemmer icke din Lou.

Før min Sag / oc frelss mig / Ver quege mig met dit Ord.

Saligheden er langt fra de Wgudelige / Thi de acte icke din Ræt.

HERRE din Miskundhed er stor Verquege mig effter din Ræt.

Mine Forfølgere och Modstandere ere mange / Men ieg viger icke aff dine

· 1 1 1

vidnesbyrd.

Jeg seer foractere / oc det gør mig ont / At de holde icke dit Ord.

See / Jeg elsker din Befalning / HERR E verquege mig effter din naade.

Dine Ord ere inted vden Sandhed / Al din retferdighedz Ræt varer euindelige

FØrsterne forfølge mig foruden orsage / Oc mit hierte frøcter dine Ord.

XXI.

Jeg glæder mig ved dine Ord / Lige som den der faar it stort Bytte.

Jeg hader Løgn / oc haffuer verstyge lighed der til / Men ieg elsker din Lou.

Jeg loffuer dig siu gonge om dagen / for din Retferdige Doms skyld.

De haffue stor fred / som elske din Lou oc skulle icke snuble.

HERRE / ieg bier effter din Salighed / oc gør effter dine Bud.

Min Siæl holder dine Vidnesbyrd / oc elsker dem meget.

Jeg holder din befalning oc dine Vidnesbyrd / thi alle mine veye ere faar dig.

XXII

HERRE / lad mit Kæremaal komme faar dig / vnderuiss mig effter dit ord.

Lad min bøn komme faar dig / frelss mig effter dit ord.

Mine Læbe skulle loffue / naar du lærer mig din Ræt.

Min tunge skal holde sin tale om dine ord / Thi alle dine Bud ere rette.

Lad din Haand gøre mig bistance / thi ieg haffuer vdualt din Befalning.

HERRE / ieg forlengis effter din Salighed / oc haffuer lyst til din Lou.

Lad min Siæl leffue / at hun maa loffue dig / oc din Ræt hielpe mig.

Jeg er som it vildfarende och fortabet faar / søg din Tienere / thi ieg forglemmer icke dine Bud.